

Plan ochrony rezerwatu Barania Ruda

2020-09-22

Od sierpnia 2020 r. obowiązuje plan ochrony rezerwatu przyrody Barania Ruda. W ramach prac nad planem m.in. zdiagnozowane zostały główne zagrożenia. Wśród nich za najpoważniejsze uznano funkcjonowanie systemu rowów melioracyjnych odwadniających ten chroniony obszar. Tu jednak z pomocą przyszli niezwykli inżynierowie środowiska – bobry. Ich obecność i działalność w rezerwacie przeciwdziała osuszaniu i przyczynia się do zachowania olsów, łęgów olszowo-jesionowych i turzycowisk – siedlisk, których istnienie uzależnione jest od obecności wody w środowisku.

Na charakter i funkcjonowanie rezerwatu ogromny wpływ ma jego położenie w widłach rzek Kostrzyń i uchodzącej do niego Witówki i związane z tym duże wahania warunków hydrologicznych w skali roku. Na wiosnę obszar ten podlega życiodajnym zalewom, niezbędnym do zachowania łęgów i olsów.

Rezerwat Barania Ruda to ciekawe miejsce, gdzie występują siedliska przejściowe pomiędzy olsami i łęgami olszowo-jesionowymi oraz zachodzą liczne procesy związane z siedliskami nieleśnymi. Część z łąk i szuwarów powstała niedawno na skutek obumierania fragmentów drzewostanu, niektóre są na etapie zarastania krzewami i wyraźnie zmiierają w kierunku zbiorowisk leśnych, część wydaje się stabilna i utrzymuje się w stanie bezleśnym.

W rezerwacie stwierdzono obecność 217 gatunków roślin naczyniowych, w tym m.in. objętej ochroną kukułki krwistej. Wśród zwierząt warto wymienić bobra europejskiego. Jego aktywność związana z uwodnieniem terenu poprzez budowę tam i tworzenie rozlewisk pozytywnie przyczynia się do zachowania siedlisk podmokłych lasów i turzycowisk we właściwym stanie ochrony. Stwarza on jednocześnie dogodne i optymalne miejsca do bytowania i rozrodu m.in. kumaka nizinnego i wielu ptaków, w tym dla derkacza.

Rezerwat Barania Ruda powstał w 2015 r. Położony jest na terenie Nadleśnictwa Mińsk, w gminie Mrozy. Rezerwat ten nie został udostępniony społeczeństwu.

